

Vesmír má čtyři rozměry, přestože čas není

Bohumír Tichánek

Vyskytují se názory, že čas není. To zde uvažuji tomu prostoru, který podkládá náš svět. Předkládám mechanické modely nespojitého prostoru, kde infortické „hmotné“ body ovládá Zdroj pulsů. Occamova břitva ať rozhodne o počtu různých fyzikálních veličin, jež tvoří Minkowského 4D časoprostor. Budťo dovolí dvě: čas a geometrickou délku, anebo jinak?

OBSAH

1. Dva významy
2. Co je čas?
3. Nesrozumitelný čas v souměrném diagramu
4. Čas není – diskrétně
5. Spojitý čas – teorie
6. Spojitý čas máme
7. Přepočet diskrétní – spojitý
8. 2D prostor, svět stínů
9. Třetí rozměr 2D světu
10. Čtvrtý rozměr 3D světu
11. Diskrétní prostor nemá čas
12. Zhodnocení
13. Závěr

* * *

1. Čas. Dva významy

V **denním životě** něco očekáváme například za 5 minut. Ve svých vyjádřeních i plánech **sledujeme čas**, a to v odvěkém významu fyzikální veličiny.

Vyjádření „**žádný čas není**“ hodnotí jinou záležitost - samotnou **konstrukci světa**.

Jsou snad všechny možnosti budoucností ve Vesmíru nachystané? Asi jako v počítači, kde hry mívají propočítaný průběh. A ten se vybírá podle rozhodnutí hráče. Podobně v denním životě. Řidič určí své tramvaji trať, ale jen co umožňují kolejové výhybky.

Ovšem počítačová umělá inteligence – ta užívá složitý postup k rozhodování. Tam už bývá programátorovi příliš obtížné předurčit, jak dál program postupuje.

Čas přisuzuji absenci pohybu, jak [odvozuji](#) ze speciální teorie relativity. Naopak foton, ve své maximální rychlosti, nepodléhá času. Jeho čas nepostupuje.

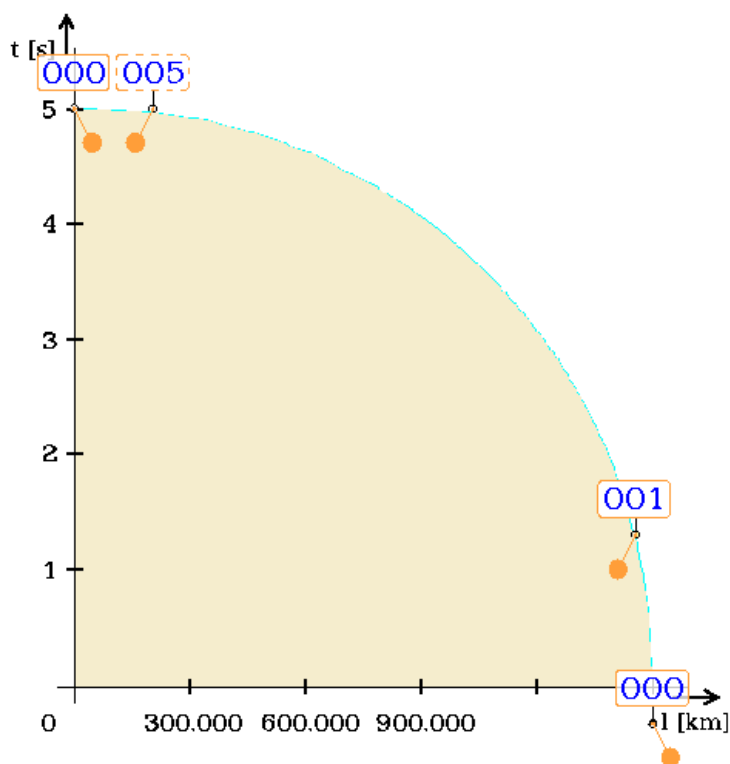
2. Co je čas?

Odedávna se čas měřil podle pohybu – posunu Slunce po obloze, přesypávání písku, kmitání mechanického nepokoje nebo kyvadla. A i krystalové nebo atomové hodiny vycházejí z pohybu malé částice. Fyzika čas počítá a měří, avšak dosud nehodnotí jeho konstrukční podstatu, dokonce ani nemá vyhovující jeho definici. Ani kosmonautice by nestačilo propočítat vesmírný koráb a cestu na Měsíc; až jeho konstrukce a zdařilý let ověří správné výpočetní postupy. Podobně neznáme bodovou konstrukci fotonu – pak by to mohlo být s rozpínáním Vesmíru i jinak. Promýšlím mechanické modely, jež vycházejí z matematického zpracování fyzikálních otázek. Jimi zpětně posuzuji smyslové zážitky sestaveného světa, ve kterém žijeme.

3. Nesrozumitelný čas v souměrném diagramu

Několik kyvadlových hodin je umístěno v souměrném grafu. Čtvery měří ubíhání času v soustavách o odlišných rychlostech letů. Kyvadlo názorně připomíná odlišný běh času, který je nepřímo úměrný rychlosti pohybu soustavy. Rychlý let – zpomalený čas.

Zastavený čas má foton na vodorovné ose. Naopak nejrychlejší čas platí na svislé ose.

Údaj 005 patří soustavě v malé rychlosti pohybu časoprostorem

Obr. 0. Souměrný časoprostor. Hodiny rozmístěné v soustavách odlišných rychlostí.

Jaký čas uplynul hodinám na svislé ose? Nepohyblivým tamním objektům teoreticky uplynul nejrychlejší čas 5 s, ostatním se jejich čas zpomaluje až po foton v bezčasí. Jenže princip jakýchkoliv hodin nedovolí měření na svislé ose. Pohyblivé části zpomalují čas, takže zabraňují změřit nejrychlejší čas nepohyblivých předmětů.

Hodiny nemohou jít na žádné z obou os. Na vodorovné ose - světlo má zastavený čas. A stejně tak na svislé ose časové k pohybům nedochází, už z podstaty časoprostoru. Výpočty jsou

v pořádku. My však čas měříme hodinami, takže mechanický model rozporuje měření času ve spojitém světě. Viz předchozí odstavec.

Hodiny, blížící se svislé ose, postupně časoměru zrychlují (005). Je podivné, že pak se mají zastavit naráz!

4. Čas není – diskrétně

Příčinu mechanického pohybu, v těchto modelech, přisuzuji přeskokům nejmenšího bodu hmoty - z jedné prostorové polohy do sousední. Vždy na povel hypotetického zdrojového pulsu.

Pokud bod nevyužije pulsu k přeskoku, pak takový stav zakládá čas. Protože takto čas není podložený žádným fyzikálním úkonem, následně tato fyzikální veličina neexistuje - čas není. Naopak foton přeskakuje stále dál, nezná nevyužitý puls - opět čas není.

Diskrétní čas podkládám okamžiky bez pohybu. Jakoby bod hmoty promarnil svou existenci, tedy neexistoval. Žádné fyzikální veličiny k takovému promarnění není potřeba, žádná nevzniká.

5. Spojitý čas – teorie

Připomenu zaprášenou místnost, desítky let nenavštívenou. Běžně posuzujeme, že kde se nic nepohnulo, tam se čas zastavil.

Rozpracováním problematiky na jednotlivé kroky, pulsy, vznikne opačný názor.

Nepohyblivému objektu běží čas nejrychleji - v souladu se spojitou teorií relativity. Tedy v opuštěné zaprášené místnosti běží diskrétní čas rychle.

A běžný náš pojem času, který právě umožní pohyb? Ten se týká spojitého prostoru.

6. Spojitý čas máme

Například běžec sprintuje, uběhne 10 metrů za 1 sekundu. Má rychlost 36 km/h. Čas k výpočtům je potřebný.

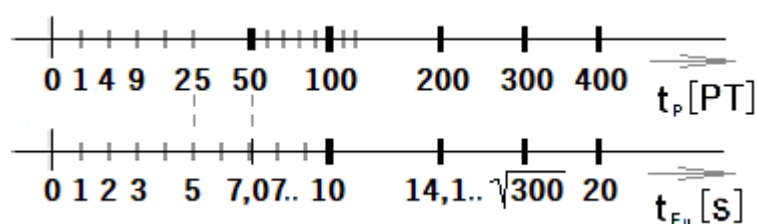
7. Přepočítání diskrétní – spojitý

Fyzika 20. století poznala, že svět lze hodnotit jako čtyřrozměrný, kde 4. rozměrem je čas. (H. Minkowski).

Jak věda uznává čas? Někteří vědci usuzují, že žádný čas není. Vše probíhá [najednou](#). A že [nikdy nebyl](#).

Vesmír má čtyři rozměry, přestože čas není

Obr. 1. Časoprostor – cejchování perspektivní a Euklidovo *)

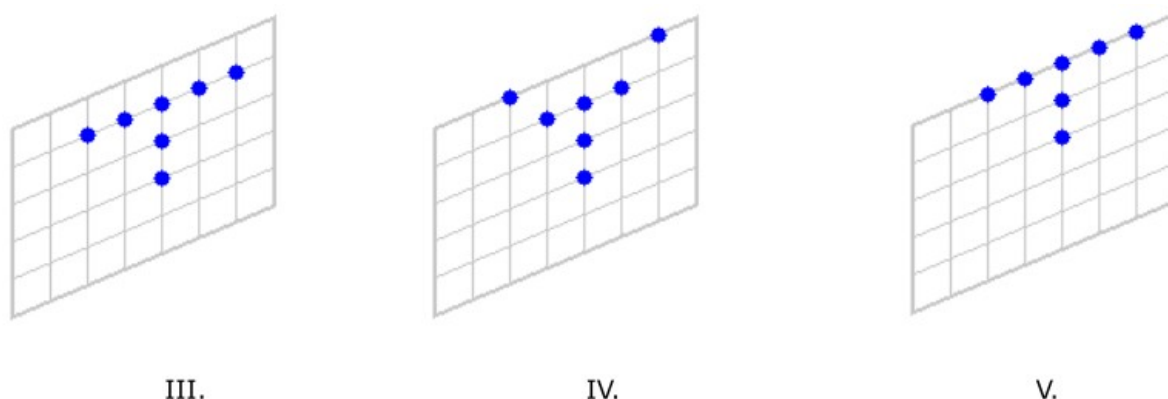
*) Naukový obrázek nedbá, že $1 \text{ PT} = 5,39121 \cdot 10^{-44} \text{ s}$.

Údaje bodového času [PT] se jeho odmocněním přepočtou do našeho spojitého času [s].

8. 2D prostor, svět stínů

Svět vysvětlují s využitím přetržitosti - nespojitosti. Do smyslu tvora vstupuje jeden vjem za druhým, jsou oddělené. Ovšem v jejich obrovském počtu splývají jak nám, tak i měřicím přístrojům, takže nepozorujeme přetržitost vjemů.

Když sestoupím o jeden geometrický rozměr níž, snadněji posoudím vlastnosti času. Rozkreslím situaci ve 2D světě pro stínové tvory, žijící v rovině.

Obr. 2. Postupný pohyb bodů ve 2D diskrétním prostoru

<https://www.tichanek.cz/gp16/16gp8-2D-svet-v-case.gif>

[PDF nerozpohybuje obrázky]

Pohyby ve 2D světě ukazují seskupení sedmi bodů, když se přemísťují svislým směrem. Na obrázku se nahoře pohyb na chvíli zastavil, kdy body nereagovaly na určující pulsy Zdroje. Namísto pohybu vznikl čas, což v tomto nesledují.

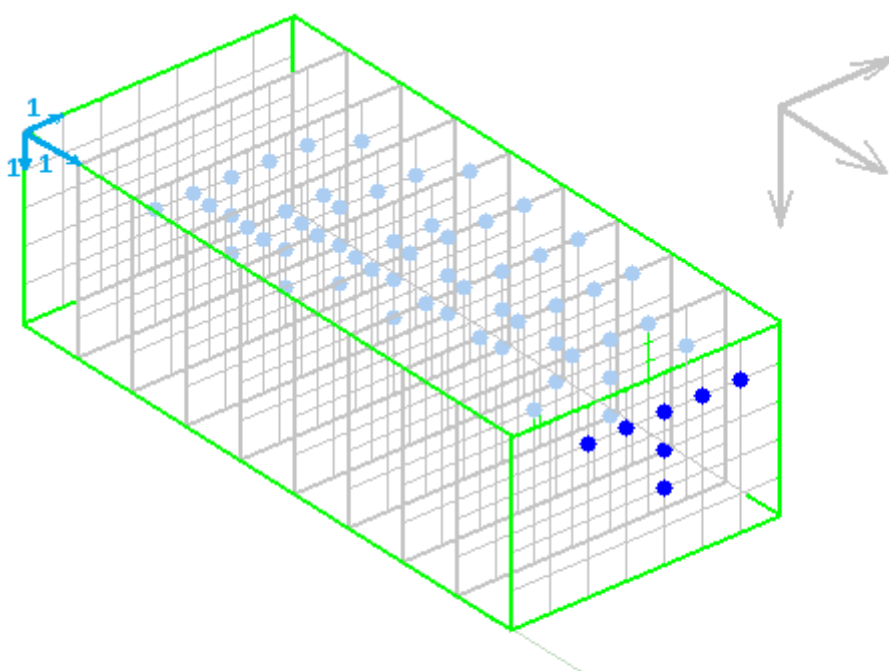
Obrázek ukázal postupnou návaznost změn a to v jediné rovině. Dál převedu časový sled na geometrický.

9. Třetí rozměr 2D světu

Tamní 2D tvorové uvažují změny v jediné rovině. Jiný přístup by mohl přiblížit podstatu času.

Jedinou rovinu nahradím sledem stále dalších svislých rovin. Obrazy z okamžiků budou řazeny ve 3. směru geometrického prostoru. V obrazech šplhá sestava sedmi bodů posicemi, směrem nahoru, v trvání 3 pulsů tam zůstane a pak ve 2 pulsech klesne níž. Nakonec zelený 3D rám zdůrazní, že sled 2D obrazů tvoří 3D geometrické těleso – kvádr.

Navržené řešení nabízí plochým tvorům jinak, než 2D geometrický svět s 3. rozměrem časovým. Sleduje 3D vesmír se třemi geometrickými rozměry, a to právě teoretickému podkladu jejich světa. Jejich 2D rovina ať je tvořená sestavou rovnoběžných 1D úseček, složených z posic. A potom mnoho oněch sestav - rovin ať neustále vzniká ve třetím, rovněž geometrickém rozměru.

Obr. 3. Střídání obrazů 2D světa ve 3. geometrickém rozměru jejich 3D Vesmíru

<https://www.tichanek.cz/gp16/16gp23-2D-svet-ve-3-rozmeru.gif>

Oprávnění? Výskyt bodů v rovině je nespojitý, a stejně tak nespojitě přibývají další roviny v třetím směru. Dosud měla každá posice v uvažovaném nespojitém 2D prostoru 4 sousední posice, v pravoúhlých směrech. Nyní jich má 6, ve 3D geometrii.

Řazení rovin, pravidelně jedna za druhou, ještě neznamená vznik času. Ten je zavedený až ve spojitém prostoru. Závisí na rychlosti pohybu, případně s obvyklou neznalostí postupu, jak opouštět přítomnost.

Vzniklý sled rovin přibližuje možnost hledat postup vzad, do minulých sestav bodů. Do minulosti.

10. Čtvrtý rozměr 3D světa

Naše 3D působíště odvodím z předchozího 2D světa. Představujeme si svět 3D objemů, i když zrakově vnímáme jen ve dvou rozměrech, když oko má 2D sítnici. Konstrukci Vesmíru, který nám zajišťuje život ve změnách, uvažují 4 **geometrické** rozměry. Tedy čas nahrazují čtvrtým geometrickým rozměrem, kdy stále další 3D geometrické vjemy vznikají pravidelným tempem hypotetického pulsního Zdroje asi 1043 krát k vytvoření časové sekundy. Relativistický čas, tedy čas zpomalovaný pohybem, ať vzniká využitím jen některých pulsů. Snížením počtu vnímaných objemů hmoty.

11. Diskrétní prostor nemá čas

Bodové objemy vznikají pravidelně, jeden po druhém. A fyzikální čas se projeví až svými relativistickými vlastnostmi, kdy vnímání tvora vynechává některé z předložených obrazů - podle rychlosti pohybu jeho hmoty v zobrazovaném prostoru. Lidé mimo rychlou soustavu procházejí všemi objemy, nic nevynechávají. Prožijí svět rychleji, než ti ve větší rychlosti pohybu jejich soustavy.

12. Zhodnocení

Přístupem bodového prostoru s generátorem pulsů hledám sestavu nadřazeného světa. Je předpoklad a i něco poznatků o našich hmotných událostech, které všechny zůstávají kdesi za znamenané. A že i budoucnost je nachystaná, i když ji svými zásahy měníme. Nečekaným zásahům mají odpovídat nenachystané budoucí následky. Zjevně žijeme v hluboce promyšleném, uměle zkonstruovaném, informatickém Vesmíru.

Bytosti mají možnost nahlížet do uplynulých situací a dokonce se jich zpětně zúčastňovat. Pro nás až nepochopitelné – že v naší současnosti probíhá i minulost. Kdo [do minulosti](#) (Lit.: *Billy Meier. Guido Moosbrugger*) vstoupí, má možnost ovlivnit naši současnost. Ovšem lze uvažovat potřebné způsoby hlídání a odplat za ovlivňování.

Vložení bytosti do kterékoliv doby - do proběhlé minulosti, do chystané předpokládané budoucnosti - také vede k názoru, že žádný čas není. Pro takovou bytost je vše současností. Toto odlišné téma jde do větší hloubky souvislostí a je všeobecně neprokazatelné. Víceméně závisí na vlastním zájmu o hledání, nikoliv jen na posuzování předložených informací.

Na poznatky všeobecně rozšířené vědy v tomhle nelze spoléhat. Věda žádá opakovatelnost pokusů, což bývá možné v nakládání s hmotou. Kdežto jinak je to s poznatky, které se týkají bytostí. Zasáhnou nebo ne, podle vlastních názorů.

Jak například s chozením po vodní hladině? Dávné biblické sdělení doplňuje současný kontaktér. K člověku Ježíši se přidala bytost Kristus, která mu umožnila dělat zázraky. V našem Počítačovém Vesmíru, proč by ne?

S jistotou víme, že máme smyslové zážitky. Ty jsou nepochybným základem - bez ohledu na jejich možnou ošidnost.

13. Závěr

Je - anebo není - za Vesmírem skrytý Stvořitel? Lze otázku objektivně řešit? K hledání bývalo uznávaným nástrojem studování světa, vlastností hmoty. Dnes věda víc slouží pokroku, ve prospěch nové techniky.

Jakoby se současný materialistický svět bránil hlubšímu poznání, které není v jeho směru. Nové paradigma stvořeného světa by dalo za pravdu starým náboženstvím, ovšem jen v tom nejdůležitějším. Že za světem existuje svět Vyšší, že způsob našeho chování je pro naši existenci důležitý. A to nejen na světě, ale i v dalším pokračování mimo svět.

Takový smysl života překonává náš dosud rozhodující vztah právě ke zdejší hmotě.

Způsoby svěcení toho či onoho, modlitby a mnoho a mnoho dalších souvislostí si každé náboženství řeší po svém. Nejdůležitější může být změna, že víra ke Stvoření je málo podstatná. Nabízí se náhrada víry poznáním.

www.tichanek.cz verze 3. 2023